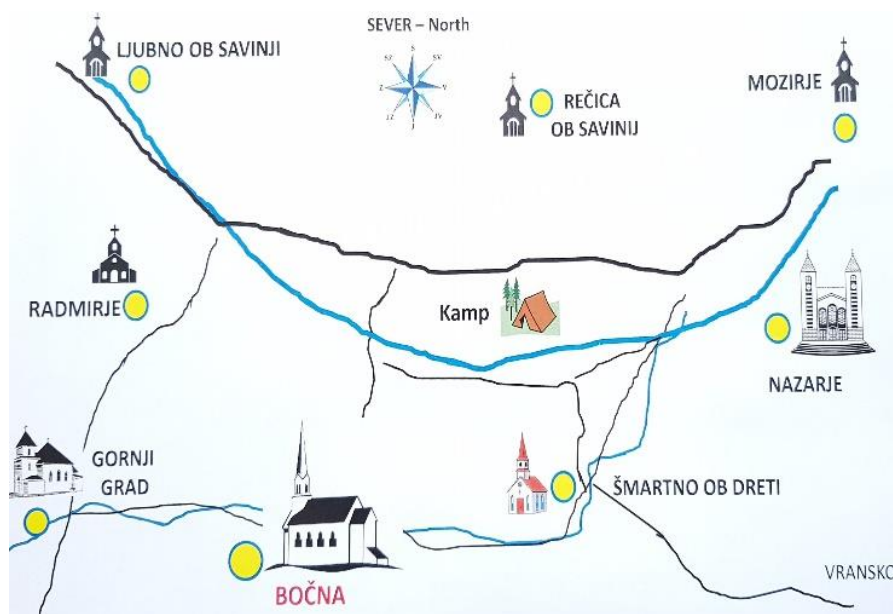

Župnija Sedeža apostola Petra, Bočna

Kraj Bočna je poseben. Že predniki so ga prepoznali kot takšnega in so si na tem mestu postavili svetišče. Staroselci so častili sonce in Slovani Svaruna; danes stoji tu krščanska cerkev.

Prvič se kraj Bočna omenja v Gornjegrajskem urbarju leta 1247 kot Vozen. Lega področja je pretežno ravninska; ta delež znaša 97 %. Utegnili bi misliti, da je zaradi takšnih pogojev bilo središče življenja v davni preteklosti tukaj in ne v bližnjem Gornjem gradu.

V župnijski kroniki je zapisano, da so bili prebivalci tega kraja dobri učenci učiteljev menihov iz Radmirja.

Cerkev se prvič zasledi leta 1426 in sicer kot Eccie Sci. Petri Oberfotschn. Komu je bila v začetku posvečena: bodisi apostolu Petru, ali pa Sedežu apostola Petra, kar praznujemo 22. februarja, še ni ugotovljeno. Morda je ob zidavi in opremljanju (*iz Nove Štifte*) prišlo do zamenjave glavnega lika v oltarju.

Ve se, da je bila prvotna zgradba majhna, zgolj lesena in z ravnim stropom. Do pozidave je prišlo okoli leta 1848; po letu 1898 se je zaradi potresa izvršila temeljita obnova. Takrat je dobila cerkev svojo današnjo podobo. Zgrajena je v neoromanskem slogu. Žal so v obnovljeno cerkev nasilno vnesli baročno opremo, ki je bila izdelana dobrih 250 let prej in ni združljiva z neoromansko stavbo. To se je utegnulo dogoditi zaradi pomanjkanja denarja, pri čemer so uporabili, kar jim je bilo dostopno; morda pa so opremljali ljudje z malo čuta za cerkveno umetnost v odnosu do arhitekture.

Zavetnik svetišča ni nujno oseba, kot bi sprva domnevali in je tako v večini primerov. Pri tem svetišču gre za zavetnikovo UČITELJSKO SLUŽBO, ki je bila zaupana apostolu Simonu. Jezus mu je dejal: »Simon, Jonov sin«, naredil te bom za skalo »in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev« (prim. Mt 16,17.18). (*Skala se v latinščini imenuje PETRA; pozneje se ime in poslanstvo navajata skupaj: Simon Peter.*)

»Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: Simon, Janezov sin, ali me ljubiš...?« In na trikratno vprašanje je Peter odgovoril: Da, Gospod, ti veš, da te imam rad. Jezus mu je rekel: »Hrani moja jagnjeta..., pasi moja ovce« (glej Jn 21,15.16).

Pasti jagnjeta pomeni izvrševati učiteljsko službo; znamenje tega poslanstva je STOL. Sveto pismo poroča, da se je Jezus povzpел na goro; sédel je in jih učil (prim. Mt 5,1.2). Prav on je tudi rekel: »Mojzesov stol so zasedli pismouki in farizeji« (Mt 23.1). Od tod še danes rečemo: Katedra za matematiko, filozofijo...

Mati cerkva v škofiji, kjer škof posveča nove služabnike Cerkve in kjer na veliki četrtek blagoslavlja oziroma posvečuje sveta olja, se imenuje STOLNICA ali KATEDRALA, potem takem škofov sedež.

Apostola Simona Petra lahko prepoznamo v različnih upodobitvah. To so: **ključi** - znamenje oblasti; **palica** - znamenje pastirja; **knjiga** - mesto žive Božje besede; **tiara** - (papeška kapa) – znamenje trojne oblasti: *učiteljske, duhovniške in pastirske*; **prstan** – pokazatelj, da pastir tako skrbi za svoje ljudstvo, kakor se prstan prilega prstu; tu in tam je **tudi stol** - znamenje učiteljske službe.

Ob zavetniku svetišča sta levo v oltarnem nastavku sv. Andrej in desno sv. Pavel. Nad njimi je upodobljena Sveta Trojica. Oltar se na vrhu zaključuje s križem.

O križu pravi sv. Roza iz Lime: *»Ene same stopnice vodijo v nebesa. Brez križa ni poti v raj«* Tudi Jezus je vzel nase križ; na njem je za nas umrl in odšel v raj. Svetišče ima še dva stranska oltarja. Desni je posvečen sv. Gregorju Čudodelniku, priprošnjiku proti poplavam; levi oltar je posvečen Sveti Družini, pri čemer je njegova posebnost v tem, da je na sliki tudi sv. Janez Krstnik kot otrok.

V zadnjem času so bile postavljene nove orgle z 12 pojočimi registri, delo orglarske delavnice Boštjana Černeta iz Vira pri Domžalah. Ob novih orglah so uredili še kor, stopnice in vrata na kor. Po blagoslovitvi orgel je škof Stanko Lipovšek blagoslovil še restavriran kip Sedeža apostola Petra in posvetil tudi obnovljen tabernakelj.

V zvoniku je poleg dveh novejših še 400 let star zvon, ki ga I. svetovna vojna ni vzela. Okrog cerkve je bilo pokopališče, kar je bilo v preteklosti privilegij. Pokopavali so tudi premožne krajanje in ne zgolj reveže, kakor so nekaj časa predvidevali.

Ob cerkvi sta dve zgradbi: mežnarija, v kateri je danes stalna razstava o zgodovini župnije, in spremenjeno gospodarsko poslopje, ki služi kot občasen večnamenski prostor.

Kraj Bočna je proti jugu obdan z goro Menino, proti severu z vzpetino Hom, ki ločuje Zadrecko in Savinjsko dolino. Prebivalci Bočne so se do II. svetovne vojne preživljali s kmetijstvom, prodajo lesa ter s splavarjenjem lesa po reki Dreti in naprej po drugih rekah vse tja do Beograda.

V kraju je bilo večje število žag na vodni pogon. Voda je poganjala tudi mline in celo dve elektrarni. Po vojni je splavarstvo zamrlo. Začeli so graditi ceste in prometna sredstva so postali sodobni tovornjaki.

Vas je izgubila leta 1930 ustanovljeno pošto in občino. Ostala sta še gasilsko društvo in šola. Število prebivalcev v Bočni se giblje okoli 600 in se ni bistveno spremenilo vse od ustanovitve župnije leta 1906. V svojem utripu je bila župnija duhovno rodovitna; dala je osem sester redovnic in dva duhovnika.

Po samem kraju je postavljenih devet križev in šest kapel, od katerih sta dve večji. Nekaj kapel je bilo postavljenih z namenom, da usmerjajo romarje k romarski cerkvi Marije Zvezde v Novo Štifo. Takšne kapele so: kapela na prelazu Lipa, kapela med Šmartnim in Bočno in kapela v gozdu, ki je hkrati na meji štirih župnij; te so: Sedež apostola Petra v Bočni; Sv. Mohor in Fortunat v Gornjem Gradu; Sv. Frančišek Ksaver v Radmirju in Sv. Kancijan v Rečici.

Življenje župnije teče naprej. Sveta mašna daritev je nekajkrat tedensko, pri čemer tukajšnji duhovnik soupravlja sosednjo župnijo v Šmartnem ob Dreti. Poskrbljeno je za verouk in za vključitev staršev v to vzgojno dogajanje. Delujejo skupine, ki so jedro žive župnijske skupnosti: župnijski pastoralni svet, ključarji, Karitas ter biblična in molitvena skupina. So še druge dejavne skupnosti, v katere se vključujejo krajanje: ene se zavzemajo za čisto in lepo notranjost cerkve, druge skrbijo za urejenost okolja.